

[Lawaetz]

til af EF, desværre vel typisk. De praktiske resultater er jeg ikke i tvivl om: det vil blive vanskeligere at handle eller fusionere virksomhederne. Det vil betyde væsentlige merudgifter for en ny ejer, f. eks. den stakkel, der overtager en virksomhed, som har gået dårligt, bl. a. på grund af for mange medarbejdere. Han hænger på disse eller må betale erstatning for at slippe af med de overflødige eller eventuelt dårlige medarbejdere. For slet ikke at tale om et konkursbo; det vil være næsten usælgeligt fremover.

Det er nok den slags motiveringer, der ikke gør indtryk på forslagsstillerne, men enhver forringelse af erhvervslivets muligheder gør heldigvis et dybt indtryk på fremskridtspartiet. Vi vil til enhver tid leve op til de forpligtelser, vi har over for EF, men vi ønsker ikke at medvirke til at gå ét skridt videre, end det er strengt nødvendigt.

Johan Philipsen (V):

Venstre anbefaler lovforslaget. Vi anbefaler også et udvalgsarbejde om lovforslaget, for der er forskellige ting i forslaget, der kan sættes spørgsmålstegn ved inden endelig stillingtagen.

Jeg tror ikke, der er et stort behov for loven her i landet, sådan som vi i øvrigt har for sædvane at omgås hinanden, og jeg er nødt til at sige, at jeg er uenig med både hr. Hans Jørgen Jensen og hr. Lawaetz, når de udlægger lovforslaget så forskelligt. Jeg kan i hvert fald ikke i dette lovforslag læse, at der sker væsentlige ændringer, for når en skal videreføre en virksomhed her i landet, så har jeg i hvert fald ikke kendt nogen eksempler på, at det ikke er sket på de hidtil aftalte lønvilkår; så starter de i hvert fald på en måde, som ikke kan lade sig gøre.

Så skal jeg til sidst kun føje til, at hvis loven skal bruges, så bliver den nok vanskelig at administrere, fordi der vil være en række tilfælde, hvor afgrænsning vil være vanskelig. Og min sidste sætning lyder: det er bl. a. en gåde for mig, hvorfor leasingaftaler er nævnt i bemærkningerne.

Grethe Fenger Møller (KF):

Der er gået 2 år, siden EF vedtog det direktiv, vi nu skal tage stilling til i form af et lovforslag. Lovforslaget, og altså også direktivet, har det prisværdige formål at beskytte

arbejdstagerne, og i dette tilfælde drejer det sig altså om de situationer, hvor virksomheder overdrages til andre.

Efter lovforslaget skal erhververen give de ansatte samme betingelser, som sælgeren gav dem. Det er udformet meget omhyggeligt i forslaget, der nævner 3 områder, hvor forpligtelser og rettigheder skal bestå, nemlig kollektiv overenskomst og aftale, bestemmelser om løn- og arbejdsforhold, der er fastsat eller godkendt af offentlig myndighed, og så også de specielle løn- og arbejdsforhold; der er i den pågældende virksomhed. Der er desuden mere detaljerede regler for, hvordan f. eks. valgte tillidsmænd skal behandles, og nærmere regler, der søger at fastholde virksomhedens struktur, præcis som den var.

Naturligvis skal der være en beskyttelse af en virksomheds ansatte. Det er kun rimeligt, set under alle synsvinkler, og ud fra dette er lovforslaget et positivt skridt. Men det ville være forkert af folketinget, hvis det forsøger at bilde ansatte ind, at der ikke kan ske nogen forandring i deres vilkår, selv om deres arbejdsplads bliver solgt. Det kan der naturligvis. Derfor må man også gøre opmærksom på lovforslagets § 3, der er noget uklar i sin udformning, men som efter sin mening er tydelig nok. Der kan ske afskedigelser i en overtaget virksomhed af økonomiske, tekniske eller organisatoriske grunde.

Hvad hjælper det så alt sammen, kunne man sige. Ja, det er ikke muligt uden videre at købe en virksomhed og tømme den for arbejdspladser, måske fordi man har brug for lokalerne eller maskinerne, eller måske fordi man ønsker at fjerne en ubehagelig konkurrent.

Lovforslaget giver en vis form for beskyttelse. Men jeg vil advare imod, at lovgivningens virkninger i forhold til de ansatte overdrives.

Det gælder også den del af lovforslaget, der taler om, at de ansattes repræsentant i rimelig tid inden en overdragelse skal underrettes om årsagen til salget og om de økonomiske, juridiske og sociale følger for dem og om de foranstaltninger, der eventuelt træffes for lønmodtagerne. Også på det sidste punkt ser jeg en klar erkendelse af, at alting ikke i alle tilfælde kan forblive, som det engang var.

Med andre ord: vi vil fra konservativ side gerne se udbygget en beskyttelse af de ansat-